

17. LA PEDANIA DE MONTBRIÓ DE LA MARCA

A. Marsal (2014)

La visita a Montbrió de la Marca culmina a la part alta del poble, on s'alça l'església de Sant Llorenç, edifici del darrer barroc, d'una sola planta rectangular i capelles laterals, amb l'afegitò modern d'un absis poligonal i un petit llanternó. El cementiri del costat també presenta força interès arquitectònic. A banda dels punts ja recollits a la ruta 8, de les Pedanies (Gorg d'en Targa, Molí del Temple i Font Voltada) i a la ruta 6, de les Coves (Cova del Potau o del Pa Blanc), són molt agraiïdes les excursions als següents indrets: les traces de l'antic poblat ibèric, la cova del Ramonet, les fonts del Codonyer i de l'Abellar o les restes del castell.

Montbrió de la Marca és citat per primera vegada en un document de l'any 1073, quan el comte Ramon Berenguer I concedí a Ramon Udalguer una quadra de terra erma, situada al castell de Montclar i limitada per la serra de *Benviure* (Biure de Gaià), *Ipsas Pilas* (Les Piles) i *Monte Blisono* (Montbrió). Dos anys més tard, el mateix Comte concedia a Ramon Arnau la fortalesa de Montbrió, situada a la frontera de les seves possessions, i donava així ple sentit al topònim *de la Marca*, "marcha" o frontera amb el territori sarraí durant el període medieval. Els historiadors han detallat la complexitat de la possessió d'aquest lloc: un llarg llistat de nobles, Santes Creus, la comanda del Temple de Barberà, etc.

Montbríó de la Marca, pedania sarraïenca juntament amb Vallverd des de l'any 1972, compta amb una població estable d'uns quaranta habitants i és caracteritzada per un important moviment associatiu, amb la participació dels veïns en les diverses activitats i festes que s'organitzen al llarg de l'any, sobretot a l'estiu, durant el cap de setmana més proper al 10 d'agost, diada de Sant Llorenç.

